WYNIA'S WEEK

‘Islamofobie’ is niet zomaar een woord, maar een wapen in de strijd voor islamisering

Posted on 20 november 2025 by Benno de Jongh

De islamisering van Nederland is al tientallen jaren gaande, vooral door immigratie, maar ook door politieke druk in binnen- en buitenland. Het heeft er alle schijn van dat opwinding over het Israëlische optreden tegen de radicale Hamas-moslims in de Gazastrook een nieuwe impuls geeft aan die islamisering. Nederland onderscheidt zich daarbij van veel andere westerse landen door het gebrek aan weerstand tegen de islam. Dat terwijl het buigen voor de islam (ook door ‘zelfislamisering’) toch ernstige risico’s voor westerse waarden, rechten en vrijheden met zich meebrengt, evenals ernstig verlies van maatschappelijke samenhang. Benno de Jongh schetst deze weken in Wynia’s Week hoe de islam greep krijgt op Nederland en wat er nog aan te doen is.

Vandaag deel 13: De opmars van de term ‘islamofobie’.

‘Islamofobie’, kent u die uitdrukking? Waarschijnlijk wel, want het woord behoort

inmiddels tot het vaste vocabulaire van Tweede Kamerleden, Haagse en Brusselse functionarissen en allerlei anti-discriminatieclubs en islamitische lobbyisten. Ook veel media doen mee en zo raakt de term sluipenderwijs steeds meer ingeburgerd.

Slachtofferrol

Het woord islamofobie, dat vaak in één adem wordt genoemd met moslimhaat, discriminatie en racisme, bekt lekker en er spreekt een krachtige associatie met vreselijk onrecht uit. Iemand die islamofobie wordt verweten, heeft niet slechts ongelijk, maar is onredelijk en moreel onder de maat. Islamofobie blijkt een effectief middel om de rol van slachtoffer te claimen, een rol die medelijden en sympathie moet opwekken bij de links-progressieve politici en instituties.

Wie islamofobie opzoekt in de Dikke van Dale, vindt de betekenis 'angst voor en afkeer van alles wat met de islam te maken heeft'. De vaagheid is geen toeval. De islamofobie-predikers sturen bewust aan op een breed palet aan 'kwalijke handelingen' die allemaal onder de islamofobie-paraplu vallen, waaronder ook kritiek op de islam als religie of ideologie. Het hoofddoel is niet om moslims te beschermen tegen discriminatie – de huidige wetgeving voorziet daar reeds in, zelfs in ruime mate – maar om critici van de islam de mond te snoeren.

Met het woord islamofobie is nog een aantal vreemde zaken aan de hand. 'Fobie' betekent volgens de Dikke Van Dale een 'ongemotiveerde vrees' ofwel een 'irrationele angst'. Het probleem is dat de vrees voor de islam helemaal niet zo irrationeel is. Ga maar na: de jihadistische dreiging in West-Europa en vele andere delen van de wereld is nog steeds onverminderd groot. Van de vijftig meest dodelijke terreurgroepen wereldwijd is het overgrote deel islamitisch. Daders van geweld tegen vrouwen, Joden, homo's en religieuze minderheden hebben opvallend vaak een islamitische achtergrond. Dus wat nou 'irrationele angst'? Het zou bijna van naïviteit, onwetendheid of desinteresse getuigen om níet bang te zijn voor de radicale islam.

De term islamofobie is inmiddels gangbaar geworden binnen de instituties, denk aan de Raad van Europa en de Verenigde Naties, en heeft ook een weg gevonden naar nationale organisaties zoals het College van de Rechten van de Mens en gespecialiseerde clubs als het Collectief tegen Islamofobie en Discriminatie en Stichting Meld Islamofobie. Wie zoekt op 'islamofobie' in bijvoorbeeld *NRC* ziet dat

het woord sinds het begin van deze eeuw met een flinke opmars bezig is. Is de verklaring hiervoor dat het aantal incidenten toeneemt? Misschien, maar het is sowieso een teken dat de term steeds gangbaarder wordt.

Het volgende doel van de islamisten gloort inmiddels aan de horizon: islamofobie moet een plek krijgen in het *Wetboek van Strafrecht*, zodat kritiek op de islam tot vervolging kan leiden. Vorige week pleitte een van de grootste moskeekoepels, K9, ook voor een extra 'nationaal coördinator' tegen islamofobie. Volgens de K9 (voorheen K7, de koepel doet aan uitbreiding) nemen de bedreigingen voor moslims toe. Als voorbeelden worden genoemd een tas met versnipperde korans die is aangetroffen bij de Yunus Emre-moskee in Emmeloord en een imam die telefonisch zou zijn bedreigd. Ook zou bij de Ayasofya-moskee in Rotterdam-West voor de tweede keer een 'haatbrief' zijn binnengekomen, besmeurd met bloed, en werd bij de Arrahman-moskee in Boskoop een varkenskop neergelegd.

Voortdurend gezeur

Dit zijn onsmakelijke en bedreigende incidenten waarvan je hoopt dat ze serieus worden onderzocht. Tegelijkertijd zijn er goede redenen om aan te nemen dat het probleem van moslimhaat beduidend kleiner is dan de belanghebbenden doen voorkomen, zeker als je het vergelijkt met andere minderheidsgroeperingen. Synagogen en Joodse scholen in Nederland hebben al jarenlang permanent bewaking nodig. Het aantal keren dat een moskee of een islamitisch object in Nederland beveiliging nodig had, is daarentegen op de vingers van hooguit twee handen te tellen. Dat neemt niet weg dat Nederlandse ambtsdragers zodanig murw gelobbyd zijn dat ze het woord antisemitisme niet meer in de mond durven nemen zonder in één adem ook islamofobie, racisme en moslimhaat te noemen. Je krijgt de indruk dat sommige politici de islamitische slachtofferrol bevestigen, alleen maar om van het voortdurende gezeur af te zijn.

Moskeekoepel K9 verwijst ook naar een rapport van onder meer de Universiteit Utrecht in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken dat claimt dat moslimdiscriminatie en islamofobie hardnekkig en ontwrichtend zijn en dat het steeds normaler wordt gevonden in alle lagen van de Nederlandse samenleving. Ook de Erdogan-aanhangers van DENK laten in de Tweede Kamer geen gelegenheid voorbijgaan om de vermeende wijdverbreide islamofobie aan de kaak te stellen, veelal zwaaiend met dit onderzoek.

Op het 'wetenschappelijke' rapport is echter wel het nodige aan te merken. Zo is bijvoorbeeld met slechts 44 respondenten gesproken, die vooral via belangenorganisaties werden gevonden. Het rapport maakt bovendien nergens een onderscheid tussen islamkritiek en moslimdiscriminatie.

Ook de jaarrapporten over islamofobie die overal in de EU verschijnen, moeten ons doen geloven dat we te maken hebben met een enorm probleem waar overheden beleid op moeten maken. De rapporten staan vol met klachten van vrouwen die zeggen dat zij gediscrimineerd zijn vanwege hun hoofddoek, maar daar is amper bewijs voor. Het aantal meisjes en vrouwen dat een hoofddoek draagt neemt ondertussen toe – hoe kan het dat moslimhaat en discriminatie daar geen beletsel voor vormen? De druk vanuit de eigen gelederen om bedekkende kleding te dragen, is een veel groter probleem. Maar daar mag dan weer amper over worden gepraat, laat staan dat een Nederlandse universiteit hier onderzoek naar zal doen.

Het contrast tussen een vrouw met een hoofddoek en een man met een keppeltje kan intussen niet groter zijn. Terwijl de man – met name in delen van Amsterdam – z'n leven niet zeker is, bewegen tienduizenden islamitische meisjes en vrouwen zich dagelijks zonder problemen door de samenleving. Wanneer islamofobie in Nederland werkelijk de pan uit zou rijzen, zou je bovendien verwachten dat massaal moslims emigreren naar islamitische landen. Maar juist het omgekeerde is het geval.

Het onderdrukken van kritiek op de islam onder de noemer 'islamofobie' gebeurt niet alleen in de westerse wereld. Religieuze minderheden in islamitische landen hebben een stuk vaker te maken met religieuze discriminatie dan moslims bij ons. Het clichébeeld dat moslims slachtoffers zijn van kolonialisme, racisme en islamofobie smoort ook de kritiek op islamitische regimes.

'Oorlog tegen moslims'

Overigens zag de coördinator tegen discriminatie en racisme Rabin Baldewsingh het voorstel van K9 voor een nieuwe coördinator islamofobie niet zitten. Hij vreest voor 'versnippering' en spreekt van 'symboolpolitiek'. Vermoedelijk ziet Baldewsingh zo'n nieuwe coördinator vooral als concurrentie en wil hij het krachtige wapen van islamofobie zoveel mogelijk in eigen hand houden om links-progressieve politici in de houding te laten springen.

Baldewsingh speelt geregeld in op de gecultiveerde schuldgevoelens van bestuurders en laat geen gelegenheid voorbijgaan om Nederland verdacht te maken. In april riep hij in Qatar tegen een cameraploeg van Al Jazeera nog dat 'moslimdiscriminatie in Nederland is genormaliseerd'. Om daar aan toe te voegen: 'We zien een oorlog tegen moslims in het Westen.' Een paar maanden later mompelde Baldewsingh een paar halve excuses en mocht hij gewoon doorgaan met z'n werk als coördinator. Zijn aanstelling werd zelfs verlengd door toenmalig minister Judith Uitermark, de zoveelste NSC-bewindspersoon bij wie de hang naar rechtsstatelijkheid vooral zorgde voor gebrekkige slagvaardigheid.

Niet alleen in Nederland zien we dat de angst voor islamofobie steeds meer institutionele voeten aan de grond krijgt. Ook de Europese Commissie heeft de term gretig geïncorporeerd. Brussel blijft geld uittrekken voor de financiering van allerlei islam-gerelateerde onderzoeksprojecten. Dat is opmerkelijk, nu het in EU-lidstaten als Frankrijk, België en het Verenigd Koninkrijk waarschuwingen regent rond de sluipende opmars van de Moslimbroeders. Voor de periode 2021-2027 beschikt de Europese Onderzoeksraad (ERC) over een budget van ruim 16 miljard euro. Ook een onderzoek naar de opkomst van het 'populistische' en 'islamofobe' discours in Europa, gecoördineerd door de Bilgi Universiteit in Istanboel, kon rekenen op 2,3 miljoen euro aan Europese subsidies. In het Verenigd Koninkrijk is de Labour-regering intussen hard aan het werk om islamofobie wettelijk te verankeren, waardoor kritiek op de islam strafbaar zou kunnen worden, maar ook de typering *'Pakistani grooming gangs'* voor de bendes die vele tienduizenden autochtone Britse meisjes drogeerden en verkrachtten.

Christopher Hitchens krijgt gelijk

Islamofobie is kortom veel meer dan een overbodige term. Het is een woord dat vakkundig wordt ingezet om instituties te laten buigen voor de orthodoxe islam en zodoende zelfislamisering te bevorderen.

De Brits-Amerikaanse schrijver en religiecriticus Christopher Hitchens lijkt gelijk te krijgen met zijn waarschuwing aan de westerse wereld in 2009: 'De term islamofobie zal ooit als wapen gebruikt worden – niet om moslims te beschermen tegen oprechte haat, maar om alle kritiek op de islam, haar ideologieën en politieke bewegingen het zwijgen op te leggen.' Een quote die veelal aan Hitchens wordt toegeschreven, maar afkomstig is van ene Andrew Cummins (over wie niet al te veel bekend is) zegt het zo mogelijk nog treffender: 'Islamofobie is een woord

bedacht door fascisten en gebruikt door lafaards om idioten te manipuleren.'

Wynia's Week *verschijnt 156 keer per jaar en wordt* ***volledig mogelijk gemaakt*** *door de donateurs. Doet u mee, ook straks in het nieuwe jaar?* ***Doneren kan zo****.* ***Hartelijk dank!***

Donateurs kunnen ook reageren op recente artikelen, video's en podcasts en ter publicatie in Wynia's Week aanbieden. Stuur uw reacties aan reacties@wyniasweek.nl. Vergeet niet uw naam en woonplaats te vermelden (en, alleen voor de redactie: telefoonnummer en adres). Niet korter dan 50 woorden, niet langer dan 150 woorden. Welkom!